

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.220/2023/41. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. év január hó 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2023. január hó 19. napján kelt 3.B.169/2021/70. számú ítéletét Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A szabadságvesztés büntetése tartamát 8 (nyolc) évre enyhíti.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításál egy nap őrizetben és letartóztatásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült 61.577,- (hatvenegyezer-ötszázhetvenhét) forint bűnügyi költségből kötelezi Terhelt1 I.r. vádlottat 31.504,- (harmincezegyezer-ötszáznégy) Ft, Terhelt2 II.r. vádlottat 30.073,- (harmincezer-hetvenhárom) Ft megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Balassagyarmati Törvényszék a 2023. január 19. napján kihirdetett 3.B.169/2021/70. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki részben társtettesként elkövetett emberölés büntetében [Btk.160.§ (1) bekezdés; (2) bekezdés f) pont], ezért mint erőszakos többszörös visszaesőt életfogytig tartó szabadságvesztésre, mellékbüntetésként 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. Megállapította, hogy I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberölés büntetében [Btk.160.§ (1) bekezdés], ezért 10 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésként 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a II.r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztés tartamába a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

[3] jogutód1 magánfél polgári jogi igényének az érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[4] Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, az I.r. vádlott és a védője az ítélet 1. tényállási pontja vonatkozásában felmentésért, míg 2. tényállási pontja tekintetében a jogi minősítés megváltoztatásáért és a büntetés enyhítése érdekében, míg Terhelt2 II.r. vádlott és a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért jelentettek be fellebbezést.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.441/2022/25. számú átiratában az I. és a II.r. vádlottak, valamint a védőik fellebbezését nem tartotta alaposnak.

[6] Tanácsülés kitűzését indítványozta, bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván részt venni.

[7] Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, olyan eljárási hibát nem vétett, mely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné.

[8] Ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, melynek keretében a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, valamennyi releváns bizonyítékot beszerezte és azokat értékelve az 1. tényállási pont vonatkozásában mérlegeléssel állapította meg a tényállást, mely mentes a Be.592.§ (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így felülbírálatra alkalmas.

[9] Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, valamennyi a tárgyalás anyagává tett bizonyítékot azok tartalmának megfelelően ismertette, majd egyenként és összességében is értékelte.

[10] Az ítélet 2. tényállási pontjában rögzített tényállást a törvényszék az I.r. vádlott beismerő vallomásra és az azt alátámasztó tanúvallomásokra, igazságügyi orvosszakértői véleményre és az egyéb okiratokra alapította.

[11] Az 1. tényállási pontot érintően kimerítő és részletes indokát adta annak az elsőfokú bíróság, hogy a II.r. vádlott következetlen és többször megváltoztatott, önmagával ellentmondó vallomásaival és a II.r. vádlott tárgyaláson és nyomozás későbbi időszakában tett bűnösségét tagadó vallomásaival szemben miért alapította a történeti tényállást az I.r. vádlott nyomozati szakban tett első gyanúsított és a helyszíni kihallgatása során tett vallomásaira, valamint az aggálytalan igazságügyi orvos-, elmeorvos-, pszichológus-, genetikai- és nyomszakértői véleményekre, a tanúvallomásokra és az ismertetett okiratokra.

[12] Figyelemmel arra, hogy megalapozottan megállapított tényállás esetén a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye a másodfokú eljárásban, a vádlottak és védőik egyes tényállási pontokat érintő felmentésére tett indítványai nem foghatnak helyt.

[13] Az ügyészi álláspont szerint a rögzített tényállás alapján a törvényszék okszerűen következtetett az I. és a II.r. vádlottak elkövetéskori tudattartalmára, szándékukra és a bűnösségükre, valamint a vádlottak cselekményét is törvényesen minősítette. A törvényszék a 3/2013. jogegységi határozatban felállított szempontrendszer alapján gondosan vizsgálta azon tárgyi és alanyi körülményeket, melyek alapján a vádlottak tudattartalma, az emberölésre irányuló szándékuk megállapítható. E vizsgálat eredményeként helytállóan helyezkedett arra az álláspontra a törvényszék, hogy az 1. tényállási pontban írt sértett sértett sérelmére megvalósított ölési cselekményt az I. és II.r. vádlottak egyenes szándékkal követték el. A vádlottak által elkövetéshez használt eszközre (kés), a támadott testtájékra (has, mellkas), a támadás erejére és ismétlődéseire figyelemmel, csak az a megalapozott következtetés vonható le, hogy az I. és a II.r. vádlottak szándéka a sértett életének kioltására irányult, halálának bekövetkezését kívánták.

[14] A 2. tényállási pontban az I.r. vádlott cselekménye eshetőleges szándékkal elkövetett, tisztában volt a sértett halála bekövetkezésének a lehetőségével, de ez iránt teljes közömbösséget tanúsított.

[15] Utalt az ügyész arra is, hogy a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta és azokat ítélete indokolásában értékelte.

[16] Az I.r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt erőszakos többszörös visszaesőként követte el, a minősítéshez igazodó büntetési tétel 10-20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ezért a Btk.90.§ (2) bekezdésére figyelemmel vele szemben büntetésként csak életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés volt kiszabható. A vádlott a Btk.44.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében nem bocsátható feltételes szabadságra, a kötelező

rendelkezésre figyelemmel a törvényszék törvényesen zárta ki őt a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből.

[17] A II.r. vádlott esetében a törvényszék helyesen szabott ki szabadságvesztés büntetést, melynek tartamát a büntetési tétel Btk.80.§ (2) bekezdése szerinti középértékében határozta meg. Ez a büntetés igazodik a II.r. vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez, valamint a rögzített enyhítő és súlyosító körülményekhez, alkalmas a Btk.79.§-ában írt büntetési célok eléréséhez.

[18] Az ügyész megjegyezte, hogy Terhelt2 II.r. vádlott javára nem lehet enyhítő körülményként értékelni azt a tényt, hogy cselekményét Terhelt1 I.r. vádlott ráhatására követte el. Kétségtelen tény, hogy Terhelt2 II.r. vádlott – az igazságügyi pszichológusi szakértő véleménye szerint – környezetéhez alkalmazkodó, erősen függő személyiség, aki önmaga jogán nem erőszakos beállítottságú. Arra azonban az eljárás során nem merült fel adat, hogy Terhelt2 II.r. vádlott társa konkrét ráhatására követte volna el a bűncselekményt. Terhelt1 I.r. vádlott mindössze a holttest eltüntetésére szólította fel kifejezetten a II.r. vádlottat. A másodfokú eljárásban a büntetés enyhítésére irányuló II.r. vádlotti és védői fellebbezés nem foghat helyt, mert a kiszabott büntetés enyhítése már nem tenné alkalmassá a szankciót a generális és a speciális prevenció érvényesítésére.

[19] Az I. és a II.r. vádlottak kiemelkedő tárgyi súlyú élet elleni bűncselekményt követtek el, őket a bíróság végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte, ezért törvényesen tiltotta el őket a Btk.61.§ és 62.§-ára figyelemmel maximális mértékben mellékbüntetésül a közügyek gyakorlásától.

[20] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit az ügyészség törvényesnek tartotta. Indítványozta az ítélet helybenhagyását annak helyes indokainál fogva.

[21] Terhelt1 I.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy az 1. tényállási pontot érintően a bizonyítékok nem alkottak olyan zárt láncolatot, amely alapján I.r. vádlott büntetőjogi felelőssége bírói bizonyossággal megállapítható lett volna, a törvényszék is utalt arra, hogy a bűncselekmény pontos lefolyása már nem tisztázható. A törvényszék ítéletét I. r. vádlott tekintetében kizárólag Terhelt2 II.r. vádlott vallomásaira alapozta, aki többször ellentmondásba keveredett, önmagát is meghazudtoló módon. I.r. vádlottra terhelő vallomást tett, hogy magát mentse. A védő felhívta a figyelmet arra, hogy II.r. vádlott a kihallgatásai során több alkalommal, több verzióval állt elő, így tényként állította, hogy a sértett fején I.r. vádlott vascsővel okozott sérüléseket. Egyszer azt mondta, hogy aludt, amikor I.r. vádlott sértett bántalmazta, máskor pedig arra hivatkozott, hogy látta, milyen sérüléseket ejtett az I.r. vádlott a sértetten. Az igazságügyi orvosszakértő határozottan állította, hogy vascsővel okozott sérülések - amelyekre a II.r. vádlott több alkalommal hivatkozott - a sértett fején nem voltak megtalálhatók.

[22] szakértő⁹ igazságügyi orvosszakértő csak valószínűsíthetőként véleményezte, hogy a sértett halála a hasi és a mellkasi szúrt sérülések, belső szervsérülések miatt következhetett be, azaz az elsőfokú eljárásban beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény nem állapította meg egyértelműen és kétséget kizáróan, hogy a sértett halála mitől

következett be, és a sértetten fellelhető szúrásnyomok melyik vádlottól származhatnak, tehát kétséget kizáró következtetés ölési szándék tekintetében Terhelt1 I.r. vádlott terhére nem vonható.

[23] A védő álláspontja szerint Terhelt1 I.r. terhelt tudata nem fogta át a halál bekövetkezésének reális lehetőségét. Az ölési szándékot cáfolja, hogy a terhelt nem menekült el a helyszínről, miután észlelte a sértett halálát. I.r. terhelt a nyomozás során beismerő vallomást tett, azonban azt később módosította, mellyel kapcsolatban elmondta, hogy azért tette, - melyet a Balassagyarmati Törvényszék is tényként megállapított - mert Terhelt2 II. rendű vádlotthoz erős érzelmi szálak kötötték.

[24] Az 1. tényállási pont tekintetében védeence felmentésére tett indítványt.

[25] A 2. tényállási pontot érintően a védő kifejtette, hogy amikor tanú7 sértett szidalmazta a párját, akkor I.r. vádlott testi sértést alkalmazott, először csak pofont adott, majd leütötte. Amikor a sértett továbbra sem hagyta abba élettársának szidását, akkor fogta meg a mellette lévő kést és kezdte el szurkálni a sértettet, majd a kést eldobta a patakba. A szurkálásokat követően a sértett lefeküdt, később azonban folytatta a szidalmazást, ekkor I.r. vádlott ismételen kés után nyúlt és bántalmazta, a sértett védekezett, hadonászott. Mindezeket követően a sértett lefeküdt. I.r. vádlott mentőt is hívott volna, de nem volt nála telefon, majd a cselekmény elkövetése után lefeküdt aludni.

[26] A tárgyaláson szakértő7 orvosszakértő kifejtette, hogy Terhelt1 I.r. vádlott, amikor elkövette a cselekményt, akkor nem gondolta előre, hogy mi lesz a következménye.

[27] A védelem a sérülések helyéből arra következtetett, hogy tanú7 sértett létfontosságú szervei, illetve ezen szerveket tartalmazó testrészei, mint a fej, a szív, a mellüreg és a nyaki terület a sértett ülő testtartása miatt védve voltak. Nem állt fenn annak esélye, hogy sértettet olyan testtájékon éri szúrás, mely általában a passzív alany azonnali, vagy rövid idő alatt bekövetkező halálához vezet. Önmagában egyik sérülés sem volt olyan mértékű, hogy az a sértett halálát okozza.

[28] A szándékosság megállapításának feltétele, hogy az elkövető tudata a cselekmény elkövetésének az időpontjában átfogja a törvényi tényállás valamennyi tárgyi elemét, és a magatartás lehetséges következményeit kívánva vagy pedig abba belenyugodva cselekedjék. Terhelt1 I.r. vádlottat a testi sértés vonatkozásában szándékosság terhelte, amit nem is tagadott, de a magatartásának a lehetséges következményeit egyáltalán nem kívánta, hiszen a cselekmény elkövetése után innivalóval kínálta a sértettet, majd lefeküdtek aludni.

[29] A törvényszéknek vizsgálnia kellett volna a használt eszközt és a cselekvés módját, a támadás irányát és erejét, e tényezőkből kellett volna következtetést vonnia arra, hogy az általános élettapasztalat szerint a cselekmény alkalmas volt-e halálos eredmény előidézésére. Az elkövetéskor használt eszközt a terhelt úgy használta, hogy azzal ne okozzon halálos sérülést. A többszöri szúrt, illetve folytonosság megszakadással járó metszett sérülések a sértett hadonászása miatt keletkeztek, a sértett közrehatott a cselekményben.

[30] I.r. vádlott szándéka nem terjedt ki a sértett halálára, kizárólag azt szerette volna, ha a sértett befejezi az élettársa Terhelt² becsmérlését és csendben marad. Az elkövetett szándékos bántalmazások során I.r. vádlott könnyelműen bízott az eredmény, azaz a halál bekövetkezésének elmaradásában. A védő utalt arra is, hogy a halálos eredmény előre nem látását támasztotta alá az is, hogy a szándék kifejlődése és a cselekmény elkövetése között viszonylag rövidebb idő telt el, a bántalmazások, valamint szúrások gyors időbeli lefutása folytán hiányzott I.r. vádlott részéről a tette átgondolása, a részletek előre kidolgozása.

[31] Indítványozta, hogy I.r. vádlottat az ítéltábla az 1. vádpontban írt cselekmény vádja alól mentse fel, a 2. tényállásban felelősségét halált okozó testi sértés büntetében állapítsa meg, a kiszabott büntetést lényegesen enyhítse.

[32] Másodlagosan indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését a tényállás tisztázása érdekében és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

[33] II.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a bejelentett fellebbezését fenntartotta, a perbeszédében előadottak figyelembevételét kérte.

[34] Elsődlegesen eljárási hibákra, másodlagosan az ítéleti tényállás megalapozatlanságára, felderítetlenségére hivatkozott.

[35] Álláspontja szerint törvénytelenül beszerzett bizonyítékokra alapított a törvényszék tényállást. A nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Kormányrendelet (továbbiakban NYER) rendelkezései nem kerültek betartásra, a nyomozó hatóság nem készített megfelelő jegyzőkönyvet az eljárási cselekményről, annak eredményéről nem tájékoztatta a terheltet, a videofelvétel bizonyítja, hogy a szaktanácsadó nem úgy tette fel a védelem által vitatott kérdést, hogy a halála előtt bántalmazta-e az ölési cselekményen kívül más módon a sértettet a II.r. vádlott.

[36] Hivatkozott a védő arra is, hogy I.r. vádlott őrizetbe vétel utáni gyanúsított kihallgatásán (2021. január 12.) a helyettes védője a kihallgatás meghatározott szakaszában jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy 10 perc múlva el kell mennie, a továbbiakban nem kíván részt venni a nyomozati cselekményen, a jegyzőkönyvet mégis aláírta, nincs adat arra, hogy visszatérhetett volna.

[37] Ezekre a bizonyítékokra nem lehetett volna tényállást alapítani. felhívta a figyelmet az I.r. vádlott vallomásaiban lévő ellentmondásokra, amelyeket a törvényszék nem vett kellően figyelembe.

[38] Elsődlegesen a tényállás módosítását, II.r. vádlott felmentését kérte bizonyítottság hiányában, másodlagosan a feltárt enyhítő körülmények alkalmazásával lényegesen enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

[39] I.r. vádlott írásbeli beadványában kifejtette, hogy tanú7 sértettet hirtelen felindulásból sebesítette meg, majd a szándékától elállt, mert a kést eldobta. A sértett azonban nem csillapodott, az agresszív viselkedést, fenyegetést nem hagyta abba. A kezébe akadó másik késsel ezért sebesítette meg többször is, mely nem vezetett a halálához. Feldúlt, indulati cselekmény volt, nem a sértett halálát kívánta. Ha előre megfontolt cselekedet lett volna, nem a megszokott alvóhelyükre mennek vissza, hanem olyan helyre, ahol a sértettet később nem találják meg. Utalt arra, hogy korábban a francia idegenlégióban szolgált, megtanulta a közelharc technikákat. Amennyiben a sértettet meg akarta volna ölni, egy mozdulattal megtehetette volna. Vitatta, hogy több emberen emberölés büntetést követte volna el, kizárólag egyetlen cselekményért, tanú7 sérelmére elkövetett testi sértésért vonható felelősségre, amely nem volt szándékos.

[40] Elsősorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és tisztességes bizonyítási eljárás lefolytatását kérte, mert véleménye szerint kellő bizonyítás nem folyt az ügyben. Az elsőfokú bíróság elfogultan, téves következtetésekkel állapította meg a tényállást, és szabott ki életfogytig tartó szabadságvesztés büntetést.

[41] Más elmeorvos szakértő bevonását indítványozta arra vonatkozóan, hogy az elkövetés módjából, a sérülések jellegéből megállapítható-e a hirtelen felindulás vagy a beszűkült tudatállapot. Utalt arra, hogy emlékei nem pontosak, poszttraumás stressz betegsége elősegíthette a beszűkült tudatállapotát. Katonai múltjához köthető orvosi dokumentumok feltalálási helyeként a Honvéd Kórházát jelölte meg.

[42] Indítványozta poligráfós vizsgálat elvégzését is állításai igazolására.

[43] Hangsúlyozta, hogy sértett nem ő ölte meg, a cselekményt II.r. vádlott követte el, kizárólag a sértett elrejtésében működött közre. Utalt arra, hogy Terhelt2 II.r. vádlott áldozatnak állította be magát, pedig csak használta a körülötte lévő férfiakat.

[44] Az ítéltábla az ügyet tanácsülésen elbírálnak találta, azonban az I.r. vádlott nyilvános ülés kitűzését kérte. Az ügyész bejelentette, hogy a kitűzött nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

[45] Az I.r. vádlott bizonyítási indítványait a nyilvános ülésen visszavonta.

[46] A nyilvános ülésen I.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásában írtakat ismételte meg. Az 1. tényállási pont tekintetében védenccé felmentését kérte, a 2. tényállási pontban a cselekményt halált okozó testi sértés büntettként kérte minősíteni, az enyhébb minősülés folytán lényegesen enyhébb büntetés kiszabására látott lehetőséget. Továbbra is fenntartotta az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványát is arra az esetre, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet nem ítéli kellően megalapozottnak.

[47] I.r. vádlott felszólalásában csatlakozott a védője által elmondottakhoz, előadta, hogy az 1. tényállásban írt cselekményt nem ő követte el, a 2. tényállásban megjelölt cselekmény baleset volt, nem állt szándékában megölni a sértettet, fel sem fogta, mi történik.

[48] II.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indokolásában írtakat ismételte meg. A tényállás megalapozatlanságának kiküszöbölését követően védence felmentését, másodlagosan lényegesen enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[49] II.r. vádlott felszólalásában felmentését kérte, előadta, hogy nem szúrta meg a sértettet, csak a test eltüntetésében vett részt.

[50] I.r. vádlott az utolsó szó jogán megtett nyilatkozatában védőjéhez csatlakozott, II.r. vádlott ismételten ártatlanságának adott hangot.

[51] A bejelentett fellebbezések közül kizárólag II.r. vádlott tekintetében az enyhítésre irányuló fellebbezés vezetett eredményre, a fellebbviteli főügyészség indítványa nagyobb részben helytálló.

[52] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljes körben felülbírált. Az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[53] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta. Olyan ok, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné, nem került feltárára.

[54] Osztotta a törvényszék álláspontját az ítéltábla atekintetben - szemben II.r. vádlott védőjének érvelésével - hogy törvénytelenül beszerzett bizonyíték kirekesztésére nem volt mód. A nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Kormányrendelet (továbbiakban NYER) rendelkezései – ahogyan azt az elsőfokú bíróság tételesen kifejtette – betartásra kerültek a vizsgálatához kapcsolódóan.

[55] Terhelt2 II. rendű vádlott a 2021. január 15. napján gyanúsítotti kihallgatásakor megadta a hozzájárulását. A nyomozó hatóság tájékoztatta II.r. vádlottat a műszeres vallomásellenőrzés menetéről. Ezen eljárási cselekményen részt vett a kirendelt védő, akinek

eljárási aggályai nem voltak. A tárgyaláson levetítésre került a vizsgálat során készített videófelvétel, amelyből az eljárási szabályok megtartása ellenőrizhető volt.

[56] Az a II.r. védői kifogás sem fog helyt, hogy a nyomozó hatóság nem készített megfelelő jegyzőkönyvet az eljárási cselekményről, valamint annak eredményéről nem tájékoztatta a terheltet. A 2021. október 6. napján védő jelenlétében fogatosított gyanúsított kihallgatás jegyzőkönyvéből az ezt cáfoló tények megállapíthatóak. A védő további aggályait a műszeres vallomásellenőrzéssel kapcsolatban, miszerint a vádlott kialvatlan volt, rosszul értelmezhetett fogalmakat, ugyancsak helyesen vetette el a törvényszék.

[57] A II.r. vádlott védője perbeszédében sérelmezte azt is, hogy I.r. vádlott őrizetbe vétel utáni gyanúsított kihallgatásán (2021. január 12.), amikor az 1. tényállásban írt cselekményt feltárta, a védője a kihallgatás meghatározott szakaszában jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy 10 perc múlva el kell mennie, a továbbiakban nem kíván részt venni a nyomozati cselekményen, a jegyzőkönyvet mégis aláírta, nincs adat arra, hogy mikor tért vissza. Ezzel kapcsolatban rögzíteni szükséges, hogy a hivatkozott 2021. január hó 12. napján felvett jegyzőkönyvből eljárási hiba nem állapítható meg. Valóban volt a védőnek ilyen nyilatkozata, a távozás időpontja, 16 óra 5 perc a jegyzőkönyvben feltüntetésre került. Figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott még a védője jelenlétében megtette a magára és terhelt társára terhelő nyilatkozat lényegét, és a védő azt nem kifogásolta, arra kell következtetni, hogy védekezés-taktikailag kifogása a nyilatkozat megtételével kapcsolatban nem volt, a terheltnek a védő távozásával kapcsolatban kifogása nem volt, távollétében is kívánt vallani. Utalni szükséges arra is, hogy még ugyanezen a napon 19 óra 34 perckor sor került az I.r. vádlott helyszíni kihallgatására is, amikor is a sértett feltalálási helyét megmutatta, az elkövetés körülményeiről számot adott, helyettes védője az eljárási cselekményen részt vett. (előzményi nyomozati iratok közé befűzve oldalszám nélkül) A Be.385.§ (2) bekezdése szerint az őrizetbe vett személyt a fogvatartás kezdetétől számított 24 órán belül ki kell hallgatni. E kötelezettségének a nyomozóhatóság eleget tett, védőt rendelt ki, a védő a gyanúsított kihallgatáson megjelent. A Be.387.§ b) pontja és (4) bekezdése alapján lehetőség van arra, hogy a védő ne vegyen részt a kihallgatáson, a távolmaradás vagy jelen esetben eltávozás okát kell rögzíteni, mely megtörtént, a gyanúsított részéről ellenvetés nem történt. Olyan eljárási hiba, amely miatt a jegyzőkönyvben foglaltak ne lennének felhasználhatóak bizonyítékként, nem történt.

[58] A törvényszék a bizonyítást teljes terjedelemben lefolytatta, valamennyi olyan bizonyítékot értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak, ezek alapján megalapozottan állapította meg a történeti tényállást, az mentes a Be.592.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a Be.591.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

[59] A [26] bekezdésben foglalt, I.r. vádlott kevert személyiségzavarával, II.r. vádlott dependens pszichopátiájával kapcsolatos megállapításokat az ítéltábla a [9] bekezdést követően jeleníti meg, mert azok az ítélet személyi részébe, és nem a történeti tényállásba tartozó megállapítások.

[60] A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat maradéktalanul felsorolta, azokat összevetette, megindokolta, téves logikai következtetése nem volt. Az indokolás meggyőző és teljeskörű volt. A másodfokú bíróság az 1. tényállási pont kapcsán az alábbiakat emeli ki:

[61] A nyomozás során 2021. január 12. napján – más cselekmény miatti kihallgatása során -Terhelt1 I. r. vádlott úgy ismerte be a sértett sérelmére megvalósított cselekményt védője jelenlétében, hogy a nyomozó hatóságnak erről a bűncselekményről nem volt tudomása, előadta, hogy Terhelt2vel körülbelül fél éve elkövetett még egy gyilkosságot, sértett egy másik híd alatt késsel megölték. A hamis vád tilalmára történt figyelmeztetés után az I.r. vádlott fenntartotta a vallomását, az ölés okaként a feleségére való rámászást jelölte meg sértett részéről, ekkor Terhelt2 is jelen volt, ő is szűrt, mindketten több alkalommal.

[62] Még ugyanezen a napon Terhelt1 I.r. vádlott a helyszíni kihallgatás alkalmával a cselekmény konkrét lefolyását is bemutatta.

[63] 2021. július 28. napján tett vallomásában korábbi nyilatkozatát visszavonta, ekkori elmondása szerint sértett az élettársa, Terhelt2 II.r. vádlott ölte meg. Vallomása megváltoztatása okaként előadta, hogy korábban védeni akarta II.r. vádlottat, de miután megtudta, hogy őt a párja vélhetően megcsalta, és rá hárította a bűncselekményt, a továbbiakban nem kívánja védelmezni.

[64] Terhelt2 II. r. vádlott a büntetőeljárás során mindvégig tagadta a bűncselekmény elkövetését, azt kizárólagosan I.r. vádlottnak tulajdonította. Minden egyes kihallgatása alkalommal változtatott vallomásán, többféle előadást tett, melyet a törvényszék helyesen elvetett, többek között annak ellentmondásossága, a II. r. vádlott tekintetében elvégzett műszeres vallomásellenőrzés eredménye, valamint az objektív bizonyítékokkal ellentétes volta miatt. Terhelt2 II. rendű vádlott azon ténybeli állítása is megdőlt az igazságügyi orvosszakértői véleményből levonható okszerű logikai következtetés alapján, hogy nagy erővel, vascsóval is megütötte Terhelt1 I. rendű vádlott a sértett fejét.

[65] A törvényszék helyes bizonyíték mérlegeléssel Terhelt1 I. rendű vádlott beismerő vallomásának visszavonását nem fogadta el, mert az nem felelt meg az ésszerű gondolkodás szabályainak. A vallomások elemzésénél a törvényszék helyesen értékelte a vádlottak személyiségjellemzőit is szakértő1 és szakértő7 igazságügyi elmeorvosszakértő véleményében foglaltak alapján.

[66] Hivatkozni szükséges a rendelkezésre álló objektív bizonyítékokra is, amelyek aggálytalanul alátámasztották I.r. vádlott első nyomozati beismerő vallomását, mellyel II.r. vádlottat is terhelte:

[67] szakértő9 igazságügyi orvosszakértő leszögezte, a holttesten feltalált sérülések összhangba hozhatóak Terhelt1 I.r. vádlottnak a nyomozás során tett vallomásával, miszerint a sértettet a gyomor és a mellkas tájékán szúrták meg.

[68] Terhelt1 I. r. vádlott azon vallomását, miszerint egy kést használtak a sértett megszúrása kapcsán az élettársával, nem pedig két eszközt, ahogyan azt II.r. előadta, az igazságügyi nyomszakértői vélemény is alátámasztotta. szakértői véleményéből helyesen következtetett a törvényszék arra is, hogy sértett mellkasát, felsőtestét a vádlottak kilencszer szúrták meg, illetve következtetést lehetett levonni arra is I.r. vádlott első nyomozati vallomását összevetve a nyomszakértői véleménnyel, hogy a sértettet 7 esetben Terhelt1 I. rendű vádlott, 2 esetben Terhelt2 II. rendű vádlott szúrta meg.

[69] Tekintettel arra, hogy a II.r. vádlott és védő felmentésre irányuló fellebbezésében lényegében a bizonyítékok felülmérlegelését kérte, arra pedig megalapozottan megállapított tények mellett nincs mód, az nem vezethetett eredményre. Ugyanígy nem fog helyt I.r. vádlottnak és védőjének 1. tényállási pontra vonatkozó felmentésre irányuló okfejtése.

[70] A helyesen megállapított tényekből a törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekmények jogi minősítése törvényes, megfelel az anyagi jogszabályoknak.

[71] A vádlottak elkövetéskori tudattartalmára a törvényszék helyesen a Kúria 3/2013. számú Büntető jogegységi határozatában írt szempontok figyelembevételével következtetett.

[72] Az 1. tényállást illetően helyesen indokolta a törvényszék, hogy a cselekmény miért minősül egyenes szándékkal elkövetett emberölés büntettének, társtettesként megvalósítva a vádlottak részéről. A holttest maradványon 2 sérülést lehetett fellelni, egyfelől a gyomorgödör, gyomortáj területében egy 14 mm-es éles szélű folytonosság megszakítást, másfelől ettől kissé feljebb, a szegycsont alsó harmadában egy 11 mm-es bőrfolytonosság megszakítást, amely alatt a szegycsonton egy áthatoló 18 mm-es leírt folytonosság megszakítást találtak.

[73] A szegycsont alsó harmada területében ezen terület mögött a szív helyezkedik el. Azt, hogy történt-e szívsérülés, az időmúlás miatti szövethiányok miatt nem tudták megállapítani, ugyanakkor kimondható volt, hogy a sértett a gyomor, mélyebben a hasi aorta sérülését szenvedte el.

[74] Ami a szegycsonton észlelhető haránt irányú 18 mm-es sérülést illeti, a szakértő szerint ez egy, a szegycsonton áthatoló szúrt sérülés volt, vagyis a szegycsontot átszúrták, minthogy a szegycsont külső és belső felszínén egyaránt felismerhető volt ez a sérülés. A szúrcsatorna hosszára a szakértő a szegycsont vastagságából vont le következtetést, ámde azt is hangsúlyozta, hogy a szúrcsatorna nem ott végződött, hanem ezen túlhaladt még. Abból, hogy a szegycsontot a szúrás átvágta, arra lehet következtetni, hogy a szúrás nagyobb erővel történt.

[75] Az ítélet [138] bekezdését pontosítani szükséges a tényállás [12] bekezdésének megfelelően. E bekezdésben helyesen a törvényszék nemcsak azt állapította meg tényként, hogy a vádlottak mellkason szúrták több alkalommal a sértettet, hanem helyesen azt rögzítette az igazságügyi orvosszakértő véleménye alapján, hogy I.r. vádlott 7 esetben gyomor-, has- és melltájékon szúrta a sértettet, majd II.r. is átvette a kést, és ő is mellkastájékon szúrta a sértettet két alkalommal.

[76] Helyesen következtetett a nyomszakértői vélemény alapján a törvényszék arra is, hogy 9 darab szúrás mindenképpen megállapítható ítéleti bizonyossággal, melyből 7-et I.r., 2-t II.r. vádlott ejtett szándékegységben.

[77] A támadott testtájékokból, a szegycsontot ért szúrás erejéből, a szúrások ismétlődéséből, az elkövetés eszközéből, a társas elkövetésből az emberölés büntettségére vonható következtetés.

[78] Az az I.r. védő általi hivatkozás, hogy szakértő⁹ igazságügyi orvosszakértő csak valószínűsíthetőként véleményezte, hogy a sértett halála a hasi és a mellkasi szúrt sérülések, belső szervsérülések miatt következhetett be, és nem állapította meg egyértelműen és kétséget kizáróan, hogy a sértett halála mitől következett be, azért nem perdöntő, mert a további bizonyítékokkal együtt értékelve bírói bizonyossággal volt megállapítható e tény.

[79] Az pedig, hogy a sértetten fellelhető szúrásnyomok közül melyik kitől származik, a társtettesi elkövetés esetén nem igényel pontos meghatározást, egyebekben pedig nem szakértői kérdés. A tényállás a feltárható mélységig bírói mérlegeléssel került megállapításra.

[80] Az I.r. vádlott védőjének érvelése az I.r. terhelt ölési szándékának hiányával kapcsolatban nyilvánvalóan a törvényi egység elkerülése végett hangsúlyozta e tényállási pontban is a testi épség elleni cselekményt. A kialakult bírói gyakorlat szerint a szándékos emberölés és a halált okozó testi sértés elhatárolása az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján történhet. (3/2013. BJE I.1.) Az emberölés esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, ezt kívánja vagy belenyugszik, a halált okozó testi sértés esetén az elkövető szándéka csupán a testi sérülés előidézésére irányul, az eredmény tekintetében gondatlansága áll fenn. Tudatában fel sem merül a halálos eredmény bekövetkezésének lehetősége, vagy ha felmerül, azt nem kívánja, nem nyugszik bele, hanem könnyelműen bízik elmaradásában. Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot megállapításánál, illetve annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre vagy bántalmazásra, illetve egészségsértésre irányul-e: jelentős mértékben a kívülvilágban megnyilvánult és így megismerhető tényekből kell visszakövetkeztetni, melyekre a 3/2013.BJE határozat ad példálózó felsorolást I.2. pontjában. (Kúria Bfv.485/2022/8.)

[81] Figyelemmel arra, hogy a védelmi perorvoslatok a minősítést is támadták, hangsúlyozni szükséges a 2. tényállásra vonatkozóan, hogy elkövetés eszköze az emberi élet kioltására alkalmas kés volt, a többszöri késsel történt szúrás az életellenes szándékot támasztotta alá arra is figyelemmel, hogy olyan mozgás nem volt a sértett és az I.r. vádlott részéről, hogy mozdulatot vétett volna a vádlott. A sértettet magára hagyta, a további

történéssel nem foglalkozott, az eredménnyel nem törődött. Eshetőleges szándéka az emberölés tekintetében megállapítható. Az alanyi és tárgyi tényezőkből arra vonható megalapozott következtetés, hogy az I.r. vádlott tudatában felmerült a halálos eredmény, mint lehetőség, és ha azt nem is kívánta, abba legalábbis belenyugodott. Eshetőleges szándék esetén az elkövető az eredmény bekövetkezésének valószínűségét vagy reális lehetőségét látja előre, amely bekövetkezésébe belenyugszik. Az eshetőleges szándékra a bűncselekmény megvalósulásával szemben az elkövető közömbössége a jellemző. Mindenképpen cselekszik, akár bekövetkezik az eredmény, akár nem, bár a bekövetkezését nem kívánja. Egy kifejezetten élet kioltására szolgáló és alkalmas eszköz használata esetén csak akkor merülhet fel az ölési szándék hiánya, ha azt az elkövető kifejezetten úgy alkalmazza, hogy a halálos eredmény ne állhasson elő, és hatékony intézkedést tesz a halálos eredmény elkerülése érdekében. (Kúria Bfv.485/2022/8.)

[82] Az a védői hivatkozás, hogy a terhelt telefonálni akart, de nem találta a telefonját, nyilvánvalóan nem elégséges a másként minősítéshez.

[83] A terhelt által használt eszköz jellege és felhasználásának módja támpontot ad az elkövetéskori tudattartalom meghatározásához. Ezért vizsgálni kell, hogy mi a használt eszköz és a cselekvés módja, ehhez kapcsolódóan a támadás irányát. Ha az elkövető olyan tárggyal bántalmazza a sértettet, amely ölésre alkalmas, és a halálos eredmény is bekövetkezik, ez rendszerint arra utal, hogy a terhelt tudata átfogta a halálos eredmény bekövetkezésének lehetőségét. (Kúria Bfv.II. 998/2016/11.).

[84] Az I.r. vádlott védőjének azon érvelése, hogy a sértett hadonászása miatt keletkeztek a sérülések, nem volt a tényekkel alátámasztható.

[85] A védelem a sérülések helyéből arra következtetett, hogy tanú7 sértett létfontosságú szervei, illetve ezen szerveket tartalmazó testrészei, mint a fej, a szív, a mellüreg és a nyaki terület a sértett ülő testtartása miatt védve voltak, és nem állt fenn annak esélye, hogy sértettet olyan testtájékon éri szúrás, mely általában a passzív alany azonnali, vagy rövid idő alatt bekövetkező halálához vezet, ugyancsak nem nyert tényekkel alátámasztást. Ezzel ellenkezőleg az volt megállapítható, hogy a vádlott előbb 10 alkalommal szúrta meg a sértettet egy 13 cm pengehosszúságú késsel, majd egy másik 20 cm pengehosszúságú késsel további két alkalommal, és bár külön-külön nem voltak olyan mértékűek a sérülések, hogy egyenként halálhoz vezettek volna, a többszörös szúrt sérülés, traumás sokk miatt következett be a halál, heveny keringés és légzés összeomlással.

[86] Fel sem vetődik, hogy csupán testi sértés halált okozó alakzataért felelne az I.r. vádlott. A 3/2013. Büntető jogegységi határozatban írt tárgyi és alanyi ismérvek alapján egyértelműen elhatárolható az ölési szándék a testi sértésre irányuló szándéktól, melyen az I.r. vádlotti magatartás túlmutatott.

[87] Az I.r. vádlott írásbeli fellebbezés indokolásában hivatkozott felindult állapotára is a 2. tényállásban írt elkövetés során. A Btk.161.§-a privilégizált esetként szabályozza az erős felindulásban elkövetett emberölést. Eszerint aki mást méltányolható okból származó erős felindulásban megöl, 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Jelen ügyben tanú7 sértett sérelmére elkövetett cselekmény esetében a méltányolható okból származó erős

felindulás nem állapítható meg. A sértett vádlott élettársát becsmérő kijelentései ezen privilégizált eset megállapíthatóságát nem alapozzák meg. Az ölési cselekmények általában indulati cselekmények, ezért a szokványos indulat hatása alatti elkövetés nem alapozza meg az emberölés privilégizált esetének megállapítását. Ehhez méltányolható okból, élelektani alapon kialakuló indulat magas foka szükséges, amelynek következtében az elkövető belső egyensúlya megbomlik, elveszti önkontrollját, tudatszűkült állapotba kerül, melynek hatása alatt cselekszik. A felindulást kiváltó ok ugyanakkor nem tekinthető méltányolhatónak, ha az indulatot kiváltó okot az elkövető felróhatóan maga idézi elő. (EBH 2019.B.1.) A helyesen megállapított tényállásból nem lehetett olyan kontrollálatlan mérvű elkövetői indulatra következtetni a sértetti magatartás által kiváltva, amely a privilégizált eset megállapításához vezethetne.

[88] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság minősítésével, annak indokaival minden tekintetben egyetértett.

[89] Helyesen alkalmazta a törvényszék az elkövetéskor hatályos törvényt, mert az elbíráláskori jogszabály II.r. vádlottra sem kedvezőbb. A 2020. évi CVIII. törvény 3.§ (1) bekezdésével módosított 2020. november hó 5. napjától hatályos Btk. 38.§ (4) bekezdés eb) pontja szerint nem bocsátható feltételes szabadságra a Btk. 160.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés elkövetője sem. Tekintettel arra, hogy II.r. vádlott a bűncselekményt 2020. szeptember első felében – pontosabban meg nem állapítható időpontban követte el – az elkövetéskori törvény szerint még nem kellett kizárni a feltételes szabadság kedvezményéből.

[90] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság felsorolta.

[91] Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az I.r. vádlott a Btk. 459.§ 31. pont c) pontja szerint erőszakos többszörös visszaesőnek minősül. Eszerint erőszakos többszörös visszaeső az a többszörös visszaeső, aki mindhárom alkalommal személy elleni erőszakos bűncselekményt követ el. Ugyanezen törvényhely 26/c. pont szerint személy elleni erőszakos bűncselekmény az emberölés büntette (Btk. 160.§ (1)-(3) bekezdése), a testi sértés büntette (Btk. 164.§ (3)-(6) és (8) bekezdés).

[92] Az ítélet indokolásának [146] pontját ki kell egészíteni azzal, hogy a vádlottat a Salgótarjáni Városi Bíróság a 2011. november hó 10. napján jogerőre emelkedett 6.B. 574/2010/19. számú ítéletével is súlyos testi sértés büntette miatt ítélte el végrehajtandó szabadságvesztésre, melyet 2015. január hó 27. napján töltött ki. Ezt követte a törvényszék által hivatkozott 2018. március hó 9.-i különös visszaesőkénti elítélése súlyos testi sértés büntette miatt is, majd a Salgótarjáni Járásbíróság a 2018. november hó 10. napján jogerős 1.B.128/2017/57. számú ítéletével ugyancsak mint különös visszaesőt ítélte el súlyos testi sértés büntette kísérlete miatt végrehajtandó szabadságvesztésre.

[93] Figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott erőszakos többszörös visszaeső, kötelező a Btk.90.§ (2) bekezdése alapján életfogytig tartó szabadságvesztést kiszabni vele szemben. A törvényhozó a súlyosabb szabályozással kifejezésre juttatta, hogy a legelemibb együttélési

szabályokkal és erkölcsi parancsolatokkal nyíltan szembe helyezkedő vádlottak esetében bírói mérlegelésnek nincs helye.

[94] Az elsőfokú bíróság értékelte I.r. vádlott esetében a büntetés kiszabását befolyásoló tényezőket, azonban arra figyelemmel, hogy az életfogytig tartó szabadságvesztés bírói mérlegelést nem igénylő kiszabásáról van szó jelen ügyben, az ítélet [147],[148],[149][150] bekezdésében reá vonatkozóan írtakat mellőzni kellett.

[95] II.r. vádlott esetében az ítéltábla mellőzi, hogy Terheltl I.r. vádlott ráhatására követte el a cselekményt, ilyet a tényállás nem tartalmaz, csupán helyesen azt, hogy a II.r. vádlott meglehetősen önállótlan, az I.r. vádlottat mindenben követő személyiség. A személyi részben helyesen került rögzítésre, hogy nála dependens (függő) személyiségzavar áll fenn. Személyiségét alacsony intellektus, nagyfokú önállótlanág, a kezdeményező-készség hiánya, átható passzív függőség, egyfajta magabizonytalanság jellemzi.

[96] II.r. vádlott esetében további enyhítő körülményként értékelte az ítéltábla a három és fél éves időmúlást. II.r. vádlott büntetlen előélete és az időmúlás enyhítő körülmények nyomatéka, a cselekményben betöltött lényegesen enyhébb szerepe miatt az ítéltábla úgy látta, hogy büntetése enyhíthető, annak tartamát 8 évben határozta meg.

[97] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítása mindkét vádlott tekintetében helytálló.

[98] A szabadságvesztés büntetésbe a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján a törvényszék beszámította a vádlottak által előzetes fogva tartásban töltött időt, azonban a beszámíthatóság érdekében a beszámítási kulcsot is meg kell jelölni.

[99] A magánfél polgári jogi igényével és a bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezéseket az ítéltábla törvényesnek találta. A [162] bekezdésben az ítéltábla javítja az elírási hibát, jogutód1 magánféli minőségét megjelöli.

[100] A bűnjelekkel kapcsolatban az ítéltábla a végrehajthatóság érdekében rögzíti, hogy a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL00004/2022. szám alatt kezelt 8.720 (Nyolcezer-hétszázhusz) forint korábban a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál a BJ.6/2022. számú bűnjeljegyzék 36. tétele alatt, míg a 2.000 forint az 52. tétele alatt került feltüntetésre.

[101] A fent írtakra figyelemmel az ítéltábla a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a törvényszék ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdése értelmében II.r. vádlott tekintetében a büntetés kiszabását érintően megváltoztatta, egyebekben a rendelkező részben írt pontosítással mindkét vádlott tekintetében a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[102] Az ítéltábla a vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdése alapján a szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

[103] A másodfokú eljárásban a védők közreműködésével kapcsolatban felmerült díjat az ítéltábla a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján megállapította, annak viselésére a felmerülés arányában a vádlottakat kötelezte a Be. 574.§ (1) bekezdésére tekintettel.

Budapest, 2024. év január hó 25. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

Radnainé dr. Solymosi Viktória

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 2023. január hó 19. napján kelt 3.B.169/2021/70. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 220/2023/41. számú ítéletével eszközölt változtatással 2024. év január hó 25. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év január hó 25. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke